

[Olufson.]

viser det sig, at Ansøgenes Antal bliver mindre og mindre.

Hvis man nu spørger, hvad Aarsagen dertil er, da kan jeg ikke finde andre Aarsager end denne, at Arbejdsløsheden gennem Aarene mere og mere tærer paa den Spareskilling, som Tyende og Arbejdere skulde have til at starte for derude. Arbejdsløsheden, som tidligere var et Fænomen, der udelukkende kendtes i Byerne, har man i de sidste Aar ogsaa mærket ude paa Landet, og det er mere og mere vanskeligt for de unge at skaffe den Kapital, der er nødvendig for at komme i Gang. En Tjenestekarl paa over 22 Aar findes næsten ikke mere i Danmark. Der kan være Undtagelser, men de bekræfter kun Regelen. Naar de unge har været inde i Trøjen og kommer ud paa Landet igen, har Landmændene i Regelen ikke Brug for dem, saa maa de enten ind til Byerne eller ud i Landarbejdernes Rækker; de kommer derved ud i Arbejdsløsheden, og det er den, der har udmarvet dem saaledes, at mange, der gerne vilde ud paa Jorden, ikke er i Stand dertil.

Spørgsmaalet bliver da, om vi ikke netop under disse Forhold skulde gaa et Skridt videre, end vi er gaaet hidtil. Vi har sagt fra Statens Side efter den gamle Lov: Naar du køber dig Jord til rimelig Pris, saa vi kan godkende den, og naar du bygger derude for det Maksimumsbeløb, som Staten giver, saa laaner vi dig hver Øre, som Jord og Bygninger koster. Vi siger efter Loven af 4. Oktober: Her overtager du Jorden mod at forrente Jordværdien; du skal selv eje en Tiendedel af Bygningernes Opførelsessum, men ellers kan du overtage dit Brug, blot du har de nødvendige Midler til Besætning og Avlsredskaber. Men nu er det kun Gaardmandsbørn, der er i Stand til at opfylde de Betingelser; alle de andre bliver uvægerligt jaget ind i de arbejdsløses Rækker.

Spørgsmaalet bliver da, om det ikke samfundsmæssigt set vilde være bedre, om man gik et lille Skridt videre og sagde: hvor der findes virkelig dygtige Landarbejdere, der gerne vil komme i Besiddelse af en Ejendom, men ikke har Midler dertil, yder vi disse Mennesker en Startkapital til at komme i Gang med. Man kan sige, at det er for langt at gaa, at man ved Siden af at give dem Jord og Bygning skal yde dem et Par Tusind Kroner i Tilskud; men hvis man ikke gaar den Vej, vil man under en eller anden Form fra Samfundets Side komme til at holde disse Mennesker oppe.

Hvis man derimod gaar den Vej, vil man drage dem ud af Arbejdsløsheden, og to andre Familier vil følge dem ud af Arbejdsløsheden, fordi de vil blive beskæftiget dels ved Opførelsen af Huset og dels ved Fremskaffelse af de Avlsredskaber, der skal bruges.

Prøv saa at regne ud, om det ikke samfundsmæssigt betyder mere, at vi faar disse tre Familier ud af Arbejdsløsheden imod at give et Tilskud eller et Laan, hvad man nu vil, een Gang for alle paa et Par Tusind Kroner. Hvis man tænker sig, at man gik rigtig langt ud, og Loven, som den er nu, blev udnyttet fuldt ud, kunde der vel oprettes 500 nye Husmandsbrug i Løbet af et Aar. Hvis man tænker sig, at alle disse 500 skulde ind under at have et Tilskud paa 2 000 Kr., vilde det blive 1 Mill. Kr.; men denne Million vilde være sparet paa anden Maade, og man vilde derigennem hjælpe Folk i Arbejde, der ellers uvægerligt maa gaa ud i Arbejdsløshedens Helvede. Jeg tror, vi maa undersøge det.

I Øjeblikket behandles i et Folketingsudvalg et Lovforslag, der gaar ud paa at yde 6 Mill. Kr. som Laan til Driftslaane-foreninger. Der blev i Fjor til dette Formaal bevilget 6 Mill. Kr. Nu er der atter Ønske fremme om en Bevilling paa 6 Mill. Kr., og hvis alle de Begøring, der er fremsat, skal imødekommes, vil vi komme til at bevilge flere Gange 6 Millioner i den kommende Tid. Men en stor Del af disse Penge kan man godt skyde en hvid Pind efter, den højtærede Finansminister kan godt begynde at afskrive dem. Ganske vist skal Pengene ikke udbetales før om to Aar, men naar den Tid kommer, vil det vise sig, at en stor Del af disse Penge er udlaant paa en saadan Maade, at man ikke vil være i Stand til at faa Pengene tilbage.

Det er Penge, som næsten udelukkende vil komme det mellemstore Landbrug og det store Landbrug til gode. 6 Mill. Kr. har vi bevilget, 6 Mill. Kr. er der nu Forslag om at bevilge paa ny. Skulde det være for meget at gøre til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden, om man prøvede at give en Bevilling til dem, der ønskede at komme i Gang ude paa Jorden?

I øvrigt mener jeg, Rigsdagen kommer til at gaa et Skridt videre, hvis vi ikke vil komme ud for en Kritik, vi ikke kan staa for. Det kan ikke gaa, som det gaar nu, hvor vi hver Uge opgør et Arbejdsløshedstal, der slet ikke passer, og saa slaar Sagen hen og siger: Nu er der Lysning, nu er Tiderne ved at bedres, nu bliver Arbejdsløsheden